

[Gert Petersen.]

side af vejen på ny, nu var det igen socialdemokratiet, man sluttede forlig med. Det var et forlig, som fastsatte en målsætning på 40.000 boliger om året. Men der var intet i dette forlig, som sikrede opførelsen af 40.000 boliger, det vidste vi alle på det tidspunkt. Vi sagde det, vi kritiserede forliget af samme grund, men ikke desto mindre indgik man det og var dermed med til at øge den arbejdsløshed, som vi nu har, og som så udmærket kunne forudses, dengang boligforliget blev indgået.

Nu står vi så ved den næste og forhåbentlig den sidste korsvej, hvor man vil gennemføre noget, man kalder en skatte- og sparereform, hvor man på den ene side vil give såkaldte skattelettelser til 7 mia kr. og på den anden side foretage nedskæringer af offentlige ydelser, indskrænkning af offentlige aktiviteter med et tilsvarende beløb. Det er rent ud sagt en asocial måde at lave skattereform på. Der kan laves en skattereform, der kan gennemføres lettelse for almindelige indtægter både af den størrelsesorden, der her er tale om, og endnu mere, uden at man skal gribe til de asociale metoder, som man her har grebet til. Det er ganske naturligt for socialistisk folkeparti at sige nej til medvirken i hele denne historie, og vi er såmænd kun glade for, at vi ikke har været inddraget i egentlige forhandlinger omkring det. Det er godt, at statsministeren med det samme har kendt os så godt, at han har afstået fra at inddrage os i sådanne forhandlinger. Han vidste, at det var forgæves, og deri havde han ret.

Hvis ikke man standser regeringen og den blok, der har dannet sig af nogle borgerlige partier, nu ved denne korsvej, så kan vi forvente at gå fra ondt til værre. Det bliver resultatet.

Vi må konstatere for det første, at vel nok det største borgerlige flertal i folketinget i Danmarkshistorien, i hvert fald siden systemskiftet i 1901, ganske enkelt er uarbejdsdygtigt.

Videre for det andet, at det ene, som man kan enes om i dette borgerlige flertal, er, at arbejdere og lønmodtagere skal betale for den sygdom, som den nuværende økonomi på grund af planløshed og spild er kørt ind i. Det, man kan blive enig om, er alene

dette. Man kan altså ikke blive så meget enig, at man kan finde ud af, hvordan regeringerne skal udskrives. Det er udtryk for nogle interne konkurrenceforhold imellem de borgerlige partier, som jeg skal lade være med at gå ind på her.

Vi har altså en situation, hvor et borgerligt flertal, et meget stort borgerligt flertal, i realiteten er uarbejdsdygtigt, hvor det eneste, det kan enes om, er at skære ned for arbejdere og lønmodtagere, men man kan ikke enes om, hvordan det skal gøres. Den situation har vi netop nu, hvor jeg tror, alle i salen indser, at en økonomisk katastrofe ikke alene er på vej, men er kommet til dette land. Med de virksomhedslukninger, vi har oplevet i de allerseneste dage, f. eks. i Vejle, med hele den situation, der nu udvikler sig på arbejdsmarkedet, så tror jeg nok, vi må erkende, at katastrofen er kommet inden døre. Den katastrofe afværger man ikke ved at udskyde et valg eller ved bare at lade regeringen vakle videre. Den eneste måde, man kan tackle de problemer på, er netop ved at give befolkningen mulighed for at omprøve sammensætningen af dette folketing, ved at give befolkningen mulighed for at skabe et nyt flertal i dette folketing, et flertal, som er arbejdsdygtigt, og som kan gennemføre en politik af en helt anden karakter end den, vi har set igennem de sidste 3/4 år. Et sådant flertal vil naturligvis også gennemføre skattelettelser i samme størrelsesorden, som der har været tale om her, men uden at finansiere dem gennem asociale nedskæringer og også — må jeg sige til socialdemokratiet, hvis SF skal være med i et sådant flertal — uden at finansiere skattelettelser ved en momsforhøjelse, den være sig på 2½ eller 5 pct. eller bare 1 pct.

Jeg skal til slut sige om de stillede dagsordensforslag, at vi naturligvis ikke kan stemme for hr. Glistrups forslag, som henviser til en aftale, vi ikke har lod og del i, som vi anser for skadelig for landet, og som medførte en afgiftsforhøjelse på 3 mia kr. Vi kan stemme, hvis det kommer først til afstemning, for hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag, fordi vi principielt er enige i det. Vi havde håbet, da vi stillede vores dagsordensforslag, at hr. Glistrup og hans parti ville stemme for dette dagsordensforslag, fordi